

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
31.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul pentru Învățământ</i>	2
32.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 424 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă	3–5
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I		
25.	— Hotărâre privind aprobarea normativelor de cheltuieli și a devizului estimativ aferente activităților de protocol asigurate de Ministerul Finanțelor participanților la evenimentul „PEMPAL Treasury COP Thematic Meeting”, desfășurat la București în perioada 17-19 februarie 2026	6
27.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 598/2014 privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială a unor activități finanțate integral din venituri proprii	7–8
D E C I Z I I A L E P R I M - M I N I S T R U L U I		
14.	— Decizie privind numirea domnului Constantin-Bogdan Matei în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Sport	8
A C T E A L E I N S T A N Ţ E L O R D E C O N T E N C I O S A D M I N I S T R A T I V		
	Sentința civilă nr. 49 din 23 martie 2023 a Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal	9–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Învățământ*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3) și ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 220/2004 privind Ordinul *Meritul pentru Învățământ* și Medalia *Meritul pentru Învățământ*, cu modificările ulterioare, cu prilejul zilei de 24 ianuarie — Ziua Unirii Principatelor Române și al împlinirii a 160 de ani de la înființare, în semn de înaltă apreciere pentru tradiția educațională a Colegiului Național „Unirea” din Focșani și de recunoștință pentru rolul fundamental al generațiilor de cadre didactice care au contribuit în mod esențial la formarea intelectuală și civică a elevilor, precum și la misiunea transformatoare a școlii în viața comunității,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Învățământ* în grad de *Comandor* Colegiului Național „Unirea” din Focșani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 23 ianuarie 2026.
Nr. 31.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 lit. c) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cristiana Narcisa Manciu se eliberează din funcția de membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 23 ianuarie 2026.
Nr. 32.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 14 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Dudă în Dosarul nr. 3.039/318/2019 al Judecătoriei Târgu Jiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 24D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale reprezentată prin Decizia nr. 22 din 30 ianuarie 2024, susținând că prevederea legală criticată reprezintă un instrument aflat la dispoziția creditorului ce reflectă o modalitate de constrângere a debitorului obligației. Instrumentul procedural este specific bazei de executare, în contextul în care se recunoaște că nu există un drept constituțional al dublului grad de jurisdicție în procesul civil, reglementarea căilor de atac fiind de competența exclusivă a legiuitorului. În măsura în care a fost prejudiciat, creditorul are dreptul să obțină despăgubiri conform dispozițiilor art. 890 din Codul de procedură civilă sau conform textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.039/318/2019*, **Tribunalul Gorj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Maria Dudă într-o cauză având ca obiect rejudecarea unui apel formulat împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă o cerere de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere, în vederea eliberării titlului de proprietate. Curtea Constituțională a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de procedură civilă criticate restricționează posibilitatea de a contesta soluția instanței de

fond, aceasta devenind definitivă și nefiind supusă niciunui control judiciar ulterior. Autoarea recunoaște că au existat decizii anterioare de respingere a unor excepții similare privind art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, însă subliniază că acele cazuri vizau situații în care acțiunea fusese admisă, iar pârâțul putea recurge la o procedură specială. În cazul de față, acțiunea nu a fost admisă, iar reclamantul este lipsit de orice mijloc de apărare sau de contestare.

6. **Tribunalul Gorj — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește sintagma „încheiere definitivă”, sunt constituționale și nu contravin prevederilor din Constituție sau din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Instanța argumentează că accesul liber la justiție nu presupune automat accesul la toate căile de atac sau la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul având libertatea de a stabili limite în funcție de specificul reglementării. De asemenea, instanța subliniază că încheierea definitivă pronunțată în temeiul art. 906 alin. (2) nu împiedică creditorul să solicite despăgubiri pentru prejudiciul suferit, în baza art. 892 din Codul de procedură civilă și a dreptului comun. Astfel, dreptul la apărare nu este încălcat, întrucât încheierea se pronunță cu citarea părților, iar caracterul definitiv al acesteia nu contravine art. 129 din Constituție privind exercitarea căilor de atac. Referitor la dreptul la un proces echitabil, instanța apreciază că reglementarea accesului la justiție poate include limitări, atâta timp cât nu este afectată substanța dreptului. În ceea ce privește art. 13 din Convenție, instanța consideră că acesta nu este incident în cauză, deoarece nu se invocă lipsa unei căi interne de atac în fața unei autorități competente.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă sintagma „încheiere definitivă” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispoziții care au

următorul conținut: „(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin **încheiere definitivă** dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.”

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124 alin. (2) referitor la caracterul unic, imparțial și de egalitate al justiției, art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate în cauza de față au mai format obiectul controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, relevantă fiind Decizia nr. 351 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 5 septembrie 2023, paragrafele 14-17.

13. Referitor la caracterul definitiv al încheierii prin care instanța de executare a constrâns debitorul la executarea obligației prin aplicarea de penalități pentru neexecutarea acesteia, Curtea a subliniat în jurisprudența sa (Decizia nr. 378 din 29 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 22 septembrie 2023, paragraful 15) că finalitatea reglementării criticate constă în determinarea debitorului rău-platnic să execute obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive care tind la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității ca exigență imperativă a executării silite. Așa fiind, ar fi illogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului definitiv al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu scopul reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și deci la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.

14. Sub aspectul dreptului creditorului de a contesta încheierea prin care i-a fost respinsă cererea introdusă în scopul aplicării penalităților, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 630 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 8 iulie 2019, paragraful 19, că cererea de aplicare de penalități reprezintă o procedură accesorie procedurii executării silite pornite în vederea realizării obligației stabilite prin hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și care nu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Aplicarea unor penalități de către instanța de executare reprezintă, potrivit art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, o modalitate de constrângere a debitorului care, în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării, nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană. Neavând un caracter autonom

în raport cu procedura executării silite, cererea de aplicare de penalități nu poate fi soluționată decât în cadrul acesteia. Ca atare, soluționarea acestei cereri nu poate forma obiectul unui proces distinct, pentru desfășurarea căruia legiuitorul să instituie garanțiile specifice unui proces echitabil, inclusiv sub aspectul existenței unor căi de atac. De aceea, caracterul definitiv al încheierii de respingere a cererii de aplicare de penalități nu contravine art. 21 din Constituție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituția României și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Totodată, Curtea, prin Decizia nr. 16 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1033 din data de 15 octombrie 2024, paragrafele 19 și 20, a reținut cele stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, paragrafele 41 și 77, potrivit cărora „încheierea de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare, respectiv de admitere sau de respingere a cererii creditorului”. În susținerea caracterului definitiv al acestei încheieri inclusiv din perspectiva creditorului, Înalta Curte a precizat că „nu ar putea fi reținut un argument de necesitate a protejării drepturilor procesuale ale creditorului în etapa executării silite — întrucât interpretarea potrivit căreia încheierea de respingere a cererii de acordare a penalităților în baza art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă ar fi susceptibilă de apel este una doar aparent în favoarea acestuia — deoarece, în acest caz, legiuitorul a dat prioritate principiului celerității executării silite, ca cerință imperativă a acestei etape procesuale”.

16. De altfel, și prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, paragraful 45, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că tocmai caracterul specific al executării obligațiilor de a face sau de a nu face, ce au în vedere contribuția esențială a debitorului (spre deosebire de obligațiile de a da, ce presupun predarea unui bun, care, în cazul refuzului executării voluntare, pot fi duse la îndeplinire prin formele executării silite directe sau indirecte), a determinat necesitatea reglementării unor mijloace specifice de constrângere a debitorului obligațiilor cu caracter personal, *intuitu personae*. Prin decizia precitată, instanța supremă a subliniat că penalitățile sunt un mijloc juridic lăsat la îndemâna creditorului, reglementat de legiuitor cu scopul de a obține constrângerea debitorului la executarea în natură a obligației cu caracter personal, fără a reprezenta valoarea prejudiciului suferit de creditor. Penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor și se pot acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă, cele două categorii de sume având o natură și o finalitate juridică diferite. Încheierea pronunțată în condițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie doar în ceea ce îl privește pe debitor, deoarece în ipoteza în care execută obligația prevăzută în titlul executoriu poate solicita reducerea sau înlăturarea sumei stabilite cu titlu de penalități pe calea contestației la executare,

dovedind existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. În schimb, creditorul nu are la dispoziție niciun mijloc procedural pentru corelativa majorare a sumei deja stabilite, încheierea fiind, pentru acesta, definitivă și executorie potrivit art. 906 alin. (4) și (6) din Codul de procedură civilă, fără a-l lipsi însă de calea distinctă a solicitării unor despăgubiri pentru acoperirea integrală a prejudiciului în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă și ale dreptului substanțial comun.

17. Curtea, prin Decizia nr. 14 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 24 septembrie 2024, paragraful 28, a mai apreciat că legiuitorul a instituit un mecanism coerent și etapizat prin intermediul căruia debitorul unei obligații de a face, ce nu poate fi executată prin altul, să fie constrâns să își îndeplinească obligația, utilizând ca factor de coerciție elementul pecuniar, arhitectura acestui mecanism fiind sub forma unor etape ce impun intervenția succesivă a instanței. Prin urmare, norma în cauză jalonează temporal procedura, iar în măsura în care există întârzieri punctuale, dispozițiile procesual civile oferă instrumentele necesare în vederea înlăturării acestora. Curtea a mai reținut, totodată, că nu poate fi primit nici argumentul potrivit căruia norma legală criticată ar încălca dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care art. 906 din Codul de procedură civilă, în ansamblul său, oferă creditorului un mecanism prin intermediul căruia să își poată realiza dreptul prevăzut în titlul executoriu. Mai mult chiar, art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă vine să ofere creditorului un drept suplimentar, dându-i acestuia posibilitatea să se bucure de o sumă de bani suplimentară în cazul unui eventual prejudiciu suferit, sumă ce poate fi executată silit.

18. În jurisprudența sa referitoare la reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 620 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 25 noiembrie 2019, paragraful 19), instanța constituțională a statuat, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36), că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea

fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și pe cele ale art. 124 alin. (2) referitor la caracterul unic, imparțial și de egalitate al justiției, Curtea observă că autoarea excepției nu arată în ce constă pretinsa contrariedade dintre norma legală criticată și prevederile constituționale. Astfel, Curtea nu va proceda la analiza textelor criticate în raport cu dispozițiile constituționale antemenționate deoarece nu se poate determina critica de neconstituționalitate vizată de autoare. Aceasta se limitează la a indica textul legal, ne reprezentând vreun argument pentru care norma ar contraveni dispozițiilor constituționale, dispoziții ce au fost de altfel formal invocate în cererea de sesizare. Având în vedere acestea, Curtea nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, iar autoarea nu arată în ce anume constă contrariedade normei legale criticate cu Legea fundamentală, motiv pentru care nu se poate proceda la analiza acesteia.

21. Referitor la presupusa contrariedade a textelor de lege cu dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, se va reține că acestea nu au incidență în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 483 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 31 martie 2020, paragraful 26).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Dudă în Dosarul nr. 3.039/318/2019 al Judecătoriei Târgu Jiu și constată că sintagma „*încheiere definitivă*” din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Gorj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea normativelor de cheltuieli și a devizului estimativ afereente activităților de protocol asigurate de Ministerul Finanțelor participanților la evenimentul „PEMPAL Treasury COP Thematic Meeting”, desfășurat la București în perioada 17-19 februarie 2026

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă normativelor de cheltuieli și devizul estimativ aferente activităților de protocol asigurate de Ministerul Finanțelor participanților la evenimentul „PEMPAL Treasury COP Thematic Meeting”, desfășurat la București în perioada 17-19 februarie 2026, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Finanțarea cheltuielilor pentru activitățile de protocol cu caracter deosebit prevăzute la alin. (1), în valoare de 74.900 lei, se suportă de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanțelor, de la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, de la titlul „Bunuri și servicii”, conform devizului estimativ de cheltuieli prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Prin derogare de la prevederile cap. I, cap. II pct. 2 și pct. 5 lit. A și C din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991, cu modificările ulterioare, în scopul organizării și desfășurării activității prevăzute la art. 1, se aprobă desfășurarea activității cu un număr de 80 de participanți.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *participanți* se înțelege: delegați oficiali și însoțitorii acestora, invitați naționali, organizatori din partea Băncii Mondiale și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
p. Ministrul afacerilor externe,
Clara Georgiana Staicu,
secretar de stat

București, 22 ianuarie 2026.
Nr. 25.

ANEXĂ

NORMATIVELE DE CHELTUIELI ȘI DEVIZUL ESTIMATIV afereente activităților de protocol asigurate de Ministerul Finanțelor participanților la evenimentul „PEMPAL Treasury COP Thematic Meeting”, desfășurat la București în perioada 17-19 februarie 2026

A. Normative de cheltuieli pentru oficiali, personal de însoțire și personal auxiliar

Nr. crt.	Tip cheltuială*)	Limită maximă
1.	Dineu oficial	500 lei/persoană
2.	Cadouri simbolice (pentru participanții din străinătate)	315 lei/persoană
3.	Organizare vizite la obiective turistice	100 lei/persoană
4.	Cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea unui eveniment cultural	8.000 lei

B. Deviz estimativ de cheltuieli

Nr. crt.	Tip acțiune/cheltuieli	Suma
1.	Dineu oficial: 80 de persoane x 500 lei/persoană = 40.000 lei	40.000 lei
2.	Cadouri simbolice (pentru participanții din străinătate): 60 de membri x 315 lei/persoană = 18.900 lei	18.900 lei
3.	Organizare vizite la obiective turistice: 2 grupuri x 1 tur = 8.000 lei	8.000 lei
4.	Cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea unui eveniment cultural	8.000 lei
TOTAL		74.900 lei

*) Pentru celelalte tipuri de cheltuieli se aplică dispozițiile legale în vigoare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 598/2014

privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială a unor activități finanțate integral din venituri proprii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 598/2014 privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială a unor activități finanțate integral din venituri proprii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 24 iulie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea de activități finanțate integral din venituri proprii pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *Administrația Națională*, și pe lângă unitățile teritoriale subordonate acesteia, astfel:

a) activități de intervenții operative, de constituire a nivelului de reziliență și reîntregire a stocurilor rezervă de stat diminuate, de susținere a capacității de administrare a rezervelor de stat, denumite în continuare *Activitate destinată rezervelor de stat*;

b) activități de asigurare a constituirii, menținerii, gestionării și operațiilor de înlocuire a stocurilor minime și de menținere și dezvoltare a capacităților de depozitare aferente acestora, pe lângă aparatul propriu al Administrației Naționale și fiecare unitate teritorială cu profil și/sau cu activități în domeniul petrolier subordonată Administrației Naționale, denumite în continuare *Activitate destinată ECS-Ro*.

(2) Din veniturile proprii realizate prin Activitatea destinată rezervelor de stat, înființată potrivit alin. (1) lit. a), se asigură:

a) cheltuielile pentru reîntregirea în condițiile legii a stocurilor de produse rezervă de stat diminuate, din cauzele prevăzute la art. 1¹ lit. k) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru constituirea nivelului de reziliență și susținerea capacității de administrare a rezervelor de stat;

b) cheltuielile pentru intervențiile operative ale Administrației Naționale și ale unităților sale teritoriale, precum și pentru susținerea capacității de administrare a stocurilor rezervă de stat aferente Activității destinate rezervelor de stat.

(3) Veniturile proprii ale Activității destinate rezervelor de stat, înființată potrivit alin. (1) lit. a), se constituie din:

a) sumele încasate din executarea garanțiilor pentru produsele scoase la împrumut pe termen scurt ori scoase la împrumut pe bază de contracte de vânzare sau de schimb, nerestituite la scadență;

b) sumele încasate din realizarea programelor anuale de împrumut a stocurilor rezervă de stat;

c) sumele încasate din activități cu caracter comercial, valorificări de stocuri disponibile și de conjunctură, cota prevăzută la art. 5 alin. 4 din Legea nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contravaloarea încasărilor pentru produsele diminuate ca urmare a nerestituirii împrumuturilor aprobate, scoase la împrumut prin contracte de schimb și nerestituite, fără aprobare legală ori din alte cauze, inclusiv pentru cele furate, ori a lipsurilor din gestiunile de produse, penalitățile și dobânzile contractuale, precum și cele din contractele de împrumut, daunele-interese și sumele provenind din cheltuieli de judecată admise de instanțe;

d) dobânzile aferente contractelor pentru împrumuturile acordate potrivit art. 5 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (3) lit. a)-c) constituie venituri proprii ale unităților teritoriale subordonate și servesc la finanțarea cheltuielilor curente și de capital prevăzute la alin. (2).

(5) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (3) lit. d) constituie venituri proprii ale Administrației Naționale — aparatul propriu și servesc la finanțarea cheltuielilor prevăzute la alin. (2).

(6) Veniturile proprii ale Activității destinate ECS-Ro, prevăzută la alin. (1) lit. b), se constituie din:

a) sumele încasate din tarifele percepute pentru prestarea de servicii necesare îndeplinirii obligațiilor de stocare delegate din partea titularilor obligațiilor de stocare;

b) sumele încasate din executarea garanțiilor reale imobiliare sau mobiliare, prin virament bancar, instrumente de garantare emise în condițiile legii, respectiv scrisori de garanție emise de instituții de credit bancare din România sau prin combinarea celor două modalități de constituire, în cazul nerestituirii în termenul legal a produselor petroliere scoase efectiv în aplicarea articolului unic lit. h) din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 762/2025 privind stabilirea stocurilor petroliere destinate entității centrale de stocare din România, modificarea unor acte normative și aprobarea procedurii de delegare către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în calitate de entitate centrală de stocare din România, respectiv de titular delegat al obligației de stocare;

c) sumele încasate din vânzarea stocurilor petroliere prevăzute la art. 21 din Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere, cu modificările și completările ulterioare;

d) penalitățile, daunele-interese și sumele provenind din cheltuielile de judecată admise de instanțe, precum și dobânzile aferente contractelor de împrumut pe termen scurt încheiate în aplicarea articolului unic lit. c) și e) din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 762/2025.

(7) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (6) lit. a)-c) constituie venituri proprii ale unităților teritoriale cu profil și/sau cu activități în domeniul petrolier și servesc la finanțarea cheltuielilor curente și de capital prevăzute la alin. (9).

(8) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (6) lit. d) constituie venituri proprii ale Administrației Naționale — aparatul propriu și servesc la finanțarea cheltuielilor prevăzute la alin. (9).

(9) Din veniturile proprii realizate prin Activitatea destinată ECS-Ro, înființată potrivit alin. (1) lit. b), se asigură:

a) cheltuielile de natura celor necesare pentru constituirea, menținerea, gestionarea și operațiile de înlocuire a stocurilor minime petroliere de tip stocuri de urgență și stocuri specifice și de menținere și dezvoltare a capacităților de depozitare;

b) cheltuielile cu întreținerea și funcționarea capacităților de depozitare destinate păstrării pe termen îndelungat a stocurilor petroliere rezervă de stat, stocurilor minime petroliere de tip stocuri de urgență și stocuri specifice;

c) cheltuielile cu reparațiile curente și investițiile la capacitățile de depozitare destinate păstrării pe termen îndelungat a stocurilor petroliere rezervă de stat, stocurilor minime petroliere de tip stocuri de urgență și stocuri specifice;

d) cheltuielile pentru reîntregirea în condițiile legii a stocurilor de produse rezervă de stat diminuate ca urmare a nerestituirii în termenul legal a produselor petroliere scoase efectiv în aplicarea articolului unic lit. h) din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 762/2025.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Cheltuielile curente și de capital care se efectuează pentru realizarea activităților înființate potrivit art. 1 alin. (1) se finanțează integral din veniturile proprii prevăzute la art. 1 alin. (3) și (6).

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii, prevăzute la art. 1, se întocmește și se aprobă odată cu bugetul Administrației Naționale, conform prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Administrația Națională — aparat propriu și unitățile teritoriale subordonate întocmesc bugete separate pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate potrivit art. 1 alin. (1), pe care le derulează.

(4) Fundamentarea, elaborarea, aprobarea și executarea indicatorilor din aceste bugete se fac cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

(5) Excedentul anual rezultat din execuția bugetelor de venituri și cheltuieli ale activităților înființate potrivit art. 1 alin. (1) se raportează în anul următor și se utilizează cu aceleași destinații.

(6) Execuția de casă a bugetelor de venituri și cheltuieli ale activităților înființate potrivit art. 1 alin. (1) se realizează prin Trezoreria Statului, conform prevederilor legale în vigoare.

(7) Raportarea execuției de casă a bugetelor de venituri și cheltuieli pentru activitățile înființate potrivit art. 1 alin. (1) se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(8) Activitățile înființate potrivit art. 1 alin. (1) se încadrează la același capitol bugetar în care sunt încadrați și ordonatorii de credite.”

3. Articolul 2¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 2¹. — Sumele necesare activităților înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și unitățile teritoriale subordonate se repartizează în condițiile legii de ordonator principal de credite, potrivit art. 2 alin. (2).”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale va elabora normele metodologice de aplicare a acestora, care se aprobă prin ordin al președintelui Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Georgian Pop
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 22 ianuarie 2026.

Nr. 27.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Constantin-Bogdan Matei
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Sport**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 359/2023, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Constantin-Bogdan Matei se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Sport.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează aplicabilitatea prevederilor art. 2 din Decizia prim-ministrului nr. 577/2025 privind eliberarea domnului Constantin-Bogdan Matei, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1199 din 24 decembrie 2025.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 23 ianuarie 2026.

Nr. 14.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 49 Ședința publică din data de 23 martie 2023

Dosar nr. 603/36/2022

Complet pentru cauze de contencios administrativ și fiscal
Președinte — (...)
Grefier — (...)

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul (...), cu domiciliul în ... și cu domiciliul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâțul Președintele României — Administrația Prezidențială, cu sediul în București, Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr. 1-3, având ca obiect anulare act administrativ — anulare în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022 (poziția nr. 12 din anexă).

Acțiunea este timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, conform Chitanței seria 60428/2022 nr. 0273862 din 28.10.2022 (fila 11 dosar).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat XX pentru reclamant, în baza împuternicirii avocațiale aflate la fila 12 din dosar, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art. 153 și următoarele din Codul de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, mențiunile referitoare la modul de îndeplinire a procedurii de citare, precum și faptul că prin acțiune s-a solicitat judecata cauzei în lipsă, conform art. 223 din Codul de procedură civilă.

Menționează că la data de 27 ianuarie 2023 pârâțul Președintele României (Administrația Prezidențială) a depus note scrise.

Avocat XX pentru reclamant, ca și chestiune prealabilă, solicită a se lua act că la termenul anterior, respectiv fila 86 din dosar, reprezentând Încheierea de ședință din 26 ianuarie 2023, s-a pus în discuție completarea cadrului procesual pasiv, prin chemarea în judecată a Prim-ministrului care a contrasemnat decretul, dar și a Secretariatului de stat care a făcut propunerea. Susține că, deși instanța s-a pronunțat în sensul constatării că nu se impune chemarea în judecată a Prim-ministrului, nu apare nicio precizare cu privire la situația juridică în ceea ce privește cadrul procesual pasiv.

Curtea aduce la cunoștință că această soluție, respectiv chemarea în judecată a Prim-ministrului ca contrasemnatar al decretului, a fost gândită din perspectiva punerii în discuție a aplicării art. 78 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța apreciind că se poate pune problema discutării unui litisconsorțiu obligatoriu numai în privința Prim-ministrului. În privința Secretariatului de stat este o altă problemă, având în vedere că reprezintă instituția care a emis toată documentația care a stat la baza emiterii decretului și, deși s-a solicitat a se pune în discuție o eventuală lărgire a cadrului procesual, instanța nu a considerat că poate fi analizată din perspectiva prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul de procedură civilă și nu a mai fost pusă în discuție această chestiune, părțile putând să formuleze cereri privind participarea acestei părți în proces, cereri care nu au fost formulate.

Curtea acordă cuvântul asupra excepției netimbrării invocate prin întâmpinare.

Avocat XX pentru reclamant, având cuvântul, solicită respingerea excepției, având în vedere că a fost îndeplinită obligația stabilită în sarcina reclamantului.

Curtea acordă cuvântul asupra excepției inadmisibilității invocate prin întâmpinare.

Avocat XX pentru reclamant, având cuvântul, depune practică judiciară la dosar, constând în hotărâri pronunțate de către Curtea de Apel Constanța și Curtea de Apel București. Solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. Partea adversă a invocat inadmisibilitatea cererii din perspectiva incidenței dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004, cu referire la dispozițiile art. 126 din Constituția României. A avansat Administrația Prezidențială teoria potrivit căreia ar fi vorba despre un fine de neprimire, pentru că aceste dispoziții la care s-a făcut referire s-ar sustrage controlului de legalitate pe calea contenciosului, fiind acte administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul. Pentru combaterea unei astfel de teorii, reclamantul a făcut referire la dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 554/2004, care definesc ceea ce înseamnă acte care privesc raporturile cu Parlamentul și vizează actele emise de autoritatea publică în exercitarea atribuțiilor constituționale sau cele prevăzute de o lege organică în raporturile de natură politică cu Parlamentul, prin urmare, ceea ce instanța trebuie să verifice este dacă, din perspectiva efectelor și a naturii lor juridice, a obiectului acestui act administrativ, se poate discuta de existența unei interferențe cu sfera politicului, fiind foarte clar că în multitudinea competențelor pe care le are Președintele României se regăsesc o serie de decrete, dar nu toate dintre competențele date în atribuția președintelui României se soluționează sau sunt finalizate cu decrete care sunt sustrate controlului de legalitate. Prin urmare, ce este important este dacă, într-adevăr, în legătură cu modul de emiterie a acestui decret se poate afirma că există vreo legătură cu atribuțiile privind natura sau sfera politicului cu Parlamentul ori în cauză se face vorbire despre un decret emis de către Președintele României pentru retragerea calității de Luptător cu Rol Determinant pentru persoana reclamantă, dar care nu are absolut nicio interferență cu sfera politicului și atunci nu se mai poate susține cu temeinicie că sunt incidente dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a), care sustrag controlului de legalitate astfel de acte administrative, ci, dimpotrivă, astfel de acte administrative sunt supuse controlului de legalitate în cauza dedusă judecătii. Depune la dosar practică judiciară.

Curtea, deliberând asupra excepției netimbrării invocate prin întâmpinare, respinge excepția, motivat de faptul că reclamantul a făcut dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantumul stabilit, astfel cum rezultă din chitanța aflată la fila 11 dosar.

Curtea, deliberând asupra excepției inadmisibilității invocate prin întâmpinare, respinge excepția, având în vedere că față de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 actul contestat în prezenta cauză nu reprezintă un act administrativ care privește relația cu Parlamentul, astfel cum aceste acte sunt definite de art. 2 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 554/2004, întrucât nu orice decret emis de Președintele României în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Constituție, chiar dacă este contrasemnat de Primul ministru, reprezintă act care vizează raporturile de natură politică cu Parlamentul.

În consecință, decretul emis de Președintele României, care face obiectul prezentei acțiuni, poate fi supus controlului instanței de contencios administrativ în baza Legii nr. 554/2004.

Curtea acordă cuvântul în probațiune.

Avocat XX pentru reclamant solicită încuviințarea probei cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei, învederând că nu mai există alte înscrisuri sau alte probe în legătură cu acest decret.

Curtea, deliberând asupra probatoriului, încuviințează proba cu înscrisuri, astfel cum a fost solicitată. Constată administrată proba cu înscrisuri prin depunerea acestora la dosar. Constată, de asemenea, depunerea de către instituția Administrației Prezidențiale a documentației aferente decretului contestat.

În temeiul dispozițiilor art. 392 NCP, Curtea constată terminată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul asupra fondului acțiunii.

Avocat XX pentru reclamant, având cuvântul, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, anularea în parte a Decretului nr. 1.068 din 1.08. 2022, respectiv a poziției nr. 12 din anexa 1 la decretul emis de pârât, cuprinzând lista persoanelor cărora le-a fost retras titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, pe cale separată.

În esență, arată că fundamentul legal al acestui decret, cu trimitere la anexa Decretului nr. 1.068, motivarea acestuia constă în aceea că retragerea titlului s-a realizat în baza unei hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant. La fila 93 din dosar se regăsesc note de ședință, unde, în mod surprinzător, Administrația Prezidențială a recunoscut faptul că sesizarea este nelegală, dar că aceasta este făcută de Secretariatul de stat.

Arată că în ceea ce privește nelegalitatea emiterii decretului în privința reclamantului, din perspectiva încălcării flagrante a dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2), respectiv autoritate de lucru judecat, și art. 434 din Codul de procedură civilă, respectiv forța probantă a hotărârii, Administrația Prezidențială a luat drept valabilă o hotărâre pronunțată de Tribunalul Constanța — Sentința civilă nr. 951/iunie 2019 — prin care reclamantul a formulat o cerere care avea cu totul alt obiect, respectiv obligația de a face, și, într-adevăr, în acel dosar, instanța a respins cererea ca fiind lipsită de obiect, motivul fiind cu totul și cu totul altul. Administrația Prezidențială nu a înțeles sub nicio formă raționamentul gândirii judecătorului care a motivat această hotărâre, pentru că în esență instanța spune că, având în vedere că până la data soluționării acestui dosar a fost emisă pe cale administrativă Decizia nr. 336 din 28 mai 2019, prin care s-a constatat de către comisia legal investită că reclamantul îndeplinește condițiile pentru acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, a apreciat că dreptul a fost deja valorificat, fiind lipsită de obiect cererea și nu s-a mai pronunțat pe fond. Arată că hotărârea pe care a invocat-o, care a stat la baza propunerii înaintate de SSRML și care nu a fost verificată, astfel cum ar fi fost normal, de către Administrația Prezidențială, nu constituie unul dintre elementele de noutate, astfel cum sunt definite de lege, respectiv de art. 49 alin. (2) lit. a), b), c) din HG nr. 1.412/2004.

A doua chestiune constă în subzistența și incidența și în momentul de față, dar și la momentul emiterii decretului, a efectelor deciziei emise de către comisia legal investită cu prerogativa de a constata calitatea de Luptător cu Rol Determinant. În anul 2019, ca urmare a unei cereri formulate de către reclamant, s-a luat în discuție verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 341/2004 și i s-a dat câștig de cauză, în sensul în care, în unanimitate, s-a constatat că sunt îndeplinite condițiile și s-a decis deținerea calității de Luptător cu Rol Determinant. Această decizie a fost urmată de emiteria decretului de acordare a titlului de Luptător cu Rol Determinant, fiind vorba de Decretul nr. 1.053/2019 emis tot de Președintele României,

act care nu a fost niciodată revocat. Decizia comisiei nu a fost niciodată contestată sau infirmată juridic, fiind vorba de un act administrativ care produce efecte și în condițiile în care a fost constatată odată îndeplinirea calității de Luptător cu Rol Determinant și îndeplinirea condițiilor legale, în mod nelegal SSRML a făcut propunerea și instituția Președintelui României, prin aparatul său de specialitate, a emis decretul contestat.

Cel de-al treilea motiv de nelegalitate avut de reclamant în vedere vizează încălcarea procedurii legale prevăzute de art. 49 alin. (2) și art. 49¹ alin. (2) lit. a), b), c) din HG nr. 412/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, în sensul în care există și poziția procesuală a Administrației Prezidențiale, care a admis că propunerea este nelegală pentru că nu se întemeiază pe niciun fel de hotărâre dintre cele trei, de constatare a neîndeplinirii condițiilor privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant.

Solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 394, declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare.

CURTEA,

asupra cererii în contencios administrativ:

1. **Cererea de chemare în judecată**

Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 3.11.2022 și înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, reclamantul (...) a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Președintele României, anularea în parte a Decretului nr. 1.068/1.08.2022, respectiv a poziției nr. 12 din anexa la decret, cuprinzând lista persoanelor cărora le-a fost retras titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, numai în ceea ce privește retragerea titlului reclamantului.

În fapt, se arată că prin Decretul nr. 1.068/1.08.2022, emis de Instituția Președintelui României, s-a dispus retragerea titlului reclamantului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 12 din anexă.

Decretul atacat a avut la bază o propunere întocmită de instituția Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, prin care a fost transmisă către Instituția Președintelui României o listă pentru un număr de 19 persoane, printre care și reclamantul, cuprinzând persoanele pentru care Comisia art. 49, constituită în baza Ordinului nr. 2/2022, a propus anularea certificatelor și retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Împotriva Decretului nr. 1.068/1.08.2022 a formulat procedura administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004, republicată, solicitând anularea (revocarea) decretului și repunerea în situația anterioară, prin emiteria unui decret prin care să îi fie conferit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Prin Adresa nr. SG/11.572/22.09.2022 emisă de Administrația Prezidențială prin Secretariatul general i-a fost comunicat răspunsul instituției prezidențiale la plângerea sa administrativă prealabilă, în sensul că aceasta i-a fost respinsă ca neîntemeiată, cu mențiunea expresă că „motivarea decretului se regăsește în anexa acestuia, iar retragerea titlurilor s-a realizat în baza hotărârilor judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant”, precum și că „decretul a fost publicat în Monitorul Oficial al României, a intrat în circuitul civil, a produs efecte juridice și, în consecință, nu mai poate fi revocat”.

Potrivit reclamantului, în cazul său a fost indicată în anexa decretului, la poziția nr. 12, existența Sentinței civile nr. 951/13.06.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 6.357/118/2018.

Sușține reclamantul următoarele motive de nelegalitate privind Decretul nr. 1.068/1.08.2022, respectiv a poziției nr. 12 din anexă, astfel:

— nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 12 din anexă, prin raportare la încălcarea flagrantă și nepermisă de către emitentul actului atacat a dispozițiilor art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii).

Prin Sentința civilă nr. 951/13.06.2019 pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 6.357/118/2018, s-a dispus, în contradictoriu cu Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, respingerea excepției inadmisibilității cererii, ca nefondată, și respingerea cererii complete și precizate, formulată de reclamantul (...), ca nefondată.

Contrar motivării complet eronate reținute de emitentul decretului contestat, în realitate, hotărârea judecătorească la care se face trimitere expresă, respectiv Sentința civilă nr. 951/2019 pronunțată în Dosarul nr. 6.357/118/2018 al Tribunalului Constanța, definitivă prin nerecurare, nu face parte din categoria hotărârilor judecătorești prevăzute în mod expres și limitativ de art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Instituția Președintelui României, în calitate de emitent al actului contestat, a refuzat să aibă în vedere aspectul esențial consemnat de instanță în considerentele hotărârii judecătorești menționate anterior, și anume că: „... se observă că prin comunicarea Deciziei nr. 336/28.05.2019 emisă de Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, în baza procesului-verbal nr. 18/Comisie/212/28.05.2019, încheiat cu ocazia ședinței de lucru, că... cererea reclamantului a fost admisă în unanimitate de voturi. În acest context, solicitarea reclamantului, de obligație de a face, a rămas fără obiect, întrucât prin reverificarea dosarelor și luarea unei soluții pe cale administrativă instanța nu mai are atributul judiciar de verificare și analiză a condițiilor de admisibilitate a unei astfel de solicitări — efectul depunerii cererii și analiza documentației aferente depuse de către reclamant fiind deja supusă controlului comisiei specializate și soluționată”.

Așadar, pârâțul Președintele României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului său de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, aspect consemnat în poziția nr. 12 din anexa la Decretul nr. 1.068/2022, a încălcat în mod nepermis dispozițiile art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (autoritatea de lucru judecat) și art. 434 din Codul de procedură civilă (forța probantă a hotărârii), reținând și validând motivarea contrară legii, potrivit căreia: „retragerea titlurilor s-a realizat în baza hotărârilor judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant”.

Contrar acestui mod vădit greșit de interpretare și aplicare a efectelor definitive ale Sentinței civile nr. 951/2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.357/118/2018 al Tribunalului Constanța, în realitate, hotărârea judecătorească invocată în anexa la poziția nr. 12 la Decretul nr. 1.068/2022 a tranșat în legătură cu obligația de a face numai asupra rămânerii cererii fără obiect, în raport cu motivarea că prin Decizia nr. 336/28.05.2019 emisă de Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România

în perioada 1945-1989 cererea reclamantului a fost admisă în unanimitate de voturi.

În cazul său nu a existat și nu există nici în prezent o hotărâre judecătorească definitivă de respingere pe fond a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, ci dimpotrivă, însă există și subzistă și în prezent efectele juridice ale Deciziei nr. 336/28.05.2019 (poziția nr. 32), prin care cererea reclamantului de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant a fost admisă în unanimitate de voturi.

Întrucât efectul autorității de lucru judecat privește, potrivit legii procesual civile [art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă], atât dispozitivul, cât și considerentele pe care acesta se sprijină și cum această decizie civilă definitivă are forța probantă a unui înscris autentic (art. 434 din Codul de procedură civilă), rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia Decretul nr. 1.068/1.08.2022, respectiv poziția nr. 12 din anexa la decret, a fost emis cu încălcarea și nesocotirea evidentă a acestor dispoziții legale imperative, ce atrag nelegalitatea parțială a decretului atacat, respectiv numai în partea care privește poziția nr. 12 din anexa la decret.

— nelegalitatea prin raportare la efectele juridice valabile ale Deciziei nr. 336/28.05.2019 (poziția nr. 32), emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9² din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. 336/28.05.2019 (poziția nr. 32) emisă de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9² din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost admisă în unanimitate cererea reclamantului, înregistrată cu nr. 18/LRD/3.569/4.05.2015, de acordare a calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant.

Motivarea reținută de pârâțul Președintele României, în calitate de emitent al decretului de retragere a titlului, este complet eronată, în condițiile în care intră în coliziune directă cu efectele Deciziei nr. 336/28.05.2019 (poziția nr. 32), care subzistau atât la momentul formulării propunerii de retragere a titlului său, cât și la data emiterii decretului de retragere.

Având în vedere aspectul esențial al validității și în prezent al efectelor acestei decizii, care a constatat că, în ceea ce îl privește pe reclamant, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din Legea nr. 341/2004, dar și împrejurarea că această decizie nu a fost niciodată contestată judiciar, revocată sau anulată în mod definitiv de o instanță judecătorească, fiind intrată în circuitul civil, rezultă în mod categoric concluzia potrivit căreia, și sub acest aspect, decretul prezidențial atacat a fost emis cu încălcarea și nesocotirea evidentă a efectelor valide ale acestei Decizii nr. 336/28.05.2019, adoptată de Comisia pentru aplicarea prevederilor art. 9² din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, aspect ce determină în egală măsură nelegalitatea parțială a actului administrativ contestat.

— nelegalitatea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 12 din anexă, prin raportare la vădita încălcare a procedurii legale instituite de prevederile art. 49 alin. (2) și art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (absența hotărârii de anulare a certificatului emisă de instanța de contencios).

Potrivit art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, „În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de

prezentele norme metodologice, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora”.

Contrar obligației legale pe care pârâțul Președintele României o avea în calitate de emitent al decretului prezidențial, de a verifica în prealabil apariția și existența unor elemente de noutate, a decis, în mod vădit nelegal și cu încălcarea dispozițiilor legii, emiterea decretului de retragere a titlului reclamantului cu toate că nu se afla în niciuna dintre situațiile legale prevăzute de art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, „Prin sintagma elemente de noutate se înțelege: a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbabil sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare; c) hotărârile judecătorești definitive prin care s-a dispus anularea certificatului”.

Cu alte cuvinte, legalitatea emiterii decretului prezidențial de retragere a titlului nu este lăsată de legiuitor la aprecierea subiectivă a Instituției Președintelui României, ci legalitatea acestei măsuri este condiționată de respectarea de către pârât întocmai a procedurii legale instituite de art. 49 alin. (2) și art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În ipoteza în care nu există în cazul său o hotărâre judecătorească definitivă de anulare a certificatului, emisă în condițiile și cu respectarea dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (hotărâre de anulare a certificatului emisă de instanța de contencios), rezultă că Decretul nr. 232/2022, poziția nr. 12 din anexa nr. 1, este nelegal, impunându-se o soluție de anulare în parte a acestuia.

Cu alte cuvinte, în mod nelegal și în regim de exces de putere s-a procedat în cazul său la emiterea Decretului nr. 1.068/2022, poziția nr. 12 din anexă, în absența oricărei hotărâri judecătorești definitive de natura celor prevăzute de art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, invocă dispozițiile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1) cu referire la art. 2 alin. (1) lit. b) și c), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 554/2004, republicată, art. 430 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă și art. 434 din Codul de procedură civilă; art. 49 alin. (2) și art. 49¹ alin. (2) lit. a), b) și c) din HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 223 alin. (3) din Codul de procedură civilă și art. 453 din Codul de procedură civilă.

2. Întâmpinarea

Administrația Prezidențială, în calitate de reprezentant al Președintelui României, a formulat întâmpinare, prin care invocă excepția netimbrării cererii, precum și excepția inadmisibilității cererii de anulare a Decretului nr. 1.068/2022, din perspectiva art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și a art. 126 din Constituția României.

Sub aspect procedural, se susține necesitatea stabilirii cadrului procesual, din perspectiva necesității introducerii în cauză a Prim-ministrului.

Învederează instanței dispozițiile art. 100 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în articolul 91

alineatele (1) și (2), articolul 92 alineatele (2) și (3), articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 literele a), b) și d) se contrasemnează de primul-ministru”.

Așadar, din categoria decretelor ce sunt supuse regulii contrasemnării de către Prim-ministru fac parte și decretetele emise pentru conferirea de decorații și titluri de onoare, Decretul nr. 232/2022 fiind contrasemnat de către Prim-ministru, în temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României.

Contrasemnarea decretului dă actului respectiv o motivație mai solidă și antrenează, de regulă, răspunderea juridică a celui care a contrasemnat actul, aceasta fiind o condiție de validitate a actului.

Față de această situație de fapt și de drept, supune atenției prevederile art. 16¹ din Legea nr. 554/2004, care prevăd următoarele: „Când raportul juridic dedus judecății o impune, instanța de contencios administrativ va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altei persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțului și instanța apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului, aceasta va respinge cererea fără a se pronunța în fond.”

În consecință, solicită a se pune în discuție necesitatea introducerii în cauză a Prim-ministrului, respectiv ca reclamantul să precizeze dacă înțelege sau nu să completeze cadrul procesual pasiv în prezentul dosar.

Cu privire la prevederile textului legal invocat, respectiv art. 16¹ din Legea nr. 554/2004, face mențiunea expresă că pârâta, în calitate de reprezentantă a Președintelui României, nu solicită introducerea în cauză a Prim-ministrului, întrucât reclamantul este cel care are, în primul rând, interesul ca hotărârea pe care urmărește să o obțină să fie opozabilă și acestuia.

În situația în care reclamantul nu își precizează punctul de vedere cu privire la stabilirea cadrului procesual pasiv, în sensul introducerii în cauză a Prim-ministrului, consideră că s-ar impune aplicarea de către instanță a sancțiunii prevăzute de dispozițiile art. 16¹ teza a 2-a din Legea nr. 554/2004, respectiv respingerea acțiunii fără a intra pe fondul cauzei.

Se solicită, de asemenea, stabilirea cadrului procesual din perspectiva necesității introducerii în cauză a Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989 nr. 1.553/9.02.2022 referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinant (Secretariatul de stat).

În cuprinsul Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 341/2004), se prevăd următoarele: la art. 5 alin. (5) — „(5) Secretariatul de Stat face propuneri Președintelui României pentru acordarea titlurilor”; la art. 8 alin. (6) — „(6) În cazul anulării unui certificat, Secretariatul de Stat va propune Președintelui României retragerea titlului atribuit în baza acestuia”; la art. 9 alin. (5) — „(5) Secretariatul de Stat va înainta periodic Președintelui României propunerile de atribuire a titlurilor pentru persoanele ale căror cereri au fost admise, în vederea publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

În consecință, pentru acordarea sau retragerea unui titlu prin decret al Președintelui României, în condițiile Legii nr. 341/2004, trebuie să existe o propunere a Secretariatului de stat. În absența acesteia, decretul nu se poate emite, serviciile din subordinea Președintelui României neavând atribuția legală (și nici posibilitatea efectivă) de a analiza și constata care dintre persoane îndeplinește sau nu condițiile pentru acordarea sau retragerea titlului.

În concret, așa cum se va arăta/dezvolta și la apărările pe fondul cauzei, emiterea decretului a cărui anulare se solicită în prezentul dosar s-a realizat ca urmare a Adresei (propunerii) Secretariatului de stat nr. 1.553 din 9.02.2022, înregistrată la Cancelaria ordinelor din cadrul Administrației Prezidențiale cu nr. CA/223/10.02.2022.

Consideră necesară, așadar, introducerea în cauză a Secretariatului de stat, autoritate care a formulat propunerile în baza cărora s-a emis decretul contestat, pentru a-și susține aceste propuneri.

Cu privire la excepția netimbrării cererii se solicită admiterea excepției, motivat de faptul că la prezenta cerere de anulare a Decretului nr. 1.068/2022 nu a fost anexată dovada achitării taxei de timbru.

Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de anulare se arată că, potrivit dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituție, unele decrete ale Președintelui se contrasemnează de Prim-ministru. Acestor acte juridice le sunt aplicabile dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora „Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale”. Așa fiind, în măsura în care, prin obiectul de reglementare, decretele Președintelui nu se circumscriu sferei actelor exceptate, ele pot fi atacate în contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004.

O interpretare contrară ar însemna că instanțele judecătorești investite cu exercitarea controlului de legalitate s-ar substitui prerogativelor constituționale ale Președintelui României, ceea ce este în evidentă contradicție cu prevederile legale și ar echivala cu negarea atribuțiilor constituționale proprii ale Președintelui României, care ar deveni atribuții comune/partajate cu instanțele judecătorești. Din această perspectivă, opinează că pentru acest tip de decret, instanțele judecătorești nu au vreo competență de control și cenzură.

Decretele Președintelui emise în exercitarea atribuției constituționale prevăzute de art. 94 lit. a) din Constituție nu sunt simple acte administrative susceptibile de control pe calea contenciosului administrativ, ci sunt acte juridice complexe ce exprimă raporturi de natură constituțională între Președintele României, pe de o parte, și Parlament, pe de altă parte, și în consecință, potrivit art. 1 alin. (4)³ din Constituție, nu sunt cenzurabile de către instanțele judecătorești pe calea contenciosului administrativ.

De altfel, prin Decizia nr. 946 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 19 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție „se limitează numai la reglementarea constituțională a garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, de la care fac excepție în mod absolut numai două categorii de acte, cele de comandament cu caracter militar și cele care privesc raporturile cu Parlamentul, care prin natura lor nu sunt supuse sub nicio formă controlului judecătoresc”.

Președintele României exercită atât atribuții constituționale, cât și atribuții legale. În privința celor constituționale, jurisprudența Curții Constituționale a recunoscut că, în exercitarea prerogativelor sale, Președintele României se bucură în unele cazuri de putere discreționară, iar în altele de o largă putere de apreciere cu privire la îndeplinirea unor standarde legale. Principiul supremației Constituției, proclamat prin art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, interzice ca

instanțele de judecată să se poată pronunța asupra unei atribuții constituționale ce implică analiza exclusivă a emitentului actului.

Prin contrasemnarea decretului, prim-ministru, în acord cu rolul său constituțional, dar și cu jurisprudența constituțională, a efectuat un control de legalitate și oportunitate cu privire la decretul Președintelui României.

În motivarea și susținerea acestei excepții a inadmisibilității apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 285 din 21 mai 2014, prin care instanța de contencios constituțional a stabilit natura juridică și efectele contrasemnării unui decret al Președintelui României.

În acest sens, atât doctrina, cât și practica Înaltei Curți de Casație și Justiție au considerat că rațiunea obligației de a se contrasemna decretele de către Prim-ministru constă tocmai în exercitarea unui control parlamentar indirect, fie pe calea unei interpelări, fie a unei moțiuni.

În acest context, ținând seama de modul de edictare a decretului, cu respectarea dispozițiilor art. 100 alin. (2) din Constituția României, apreciază în sensul în care Decretul Președintelui României nr. 1.068/2022 reprezintă un act administrativ exceptat de la posibilitatea legală de a fi contestat în fața instanțelor de contencios administrativ, fapt care face imposibile supunerea sa controlului judecătoresc și, implicit, aplicarea dispozițiilor Legii nr. 554/2004, inclusiv în ceea ce privește suspendarea efectelor sale.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea cererii de anulare parțială a Decretului nr. 1.068/2022, ca neîntemeiată.

În cuprinsul anexei la Decretul nr. 1.068/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 1.08.2022, la poziția nr. 12, se regăsește numele reclamantului, căruia i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, conferit prin Decretul nr. 1.053 din 10 decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1000 din 12 decembrie 2019.

Decretul nr. 1.068/2022 a fost emis în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii recunoștinței pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Cu titlu prealabil, subliniază faptul că cererea reclamantului, prin care solicită anularea Decretului Președintelui României nr. 1.068/2022, se întemeiază pe critici referitoare la activitatea Secretariatului de stat, fără a aduce în discuție niciun alt motiv referitor la pretinsa nelegalitate a decretului.

Față de susținerile reclamantului arată că Decretul nr. 1.068/2022, prin care s-a retras titlul de Luptător cu Rol Determinant, are la bază Adresa nr. 18/6.446/7.07.2022 a Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989, referitoare la retragerea titlului de Luptător cu Rol Determinant pentru un număr de 18 persoane din anexa Decretului Președintelui României nr. 1.053/2019; Procesul-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 46/2022 din data de 8.06.2022; Procesul-verbal al ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 46/2022 din data de 5.07.2022; Sentința civilă nr. 880 din 12.02.2019, pronunțată de Tribunalul București în Dosarul nr. 35.520/3/2018.

Din documentele înaintate de Secretariatul de stat rezultă că această sentință a rămas definitivă la data de 23.02.2022, prin admiterea, de către Curtea de Apel București, a excepției perimării recursului declarat de (...).

În cuprinsul Adresei Secretariatului de Stat nr. 18/6.446/7.07.2022 se menționează următoarele: „cele 18 persoane au titluri de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant emise prin

Decretul nr. 1.053 din 10 decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 1000 din 12 decembrie 2019, au hotărâri judecătorești definitive de respingere a cererii privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, au certificatele tipărite și eliberate, figurează cu indemnizații în plată la Casele de pensii”.

Reclamantul din prezentul dosar se regăsește la poziția nr. 12 a tabelului anexă. În acest sens învederează instanței soluția rămasă definitivă, Sentința nr. 951/2019 a Tribunalului Constanța, pronunțată în Dosarul nr. 6.357/118/2018.

Din perspectiva actului administrativ contestat, aceste elemente se circumscriu motivării actului administrativ, fiind îndeplinită, din acest punct de vedere, această condiție de legalitate. Invocarea temeiului legal și precizarea faptului că retragerea titlurilor are loc ca urmare a existenței unor hotărâri judecătorești definitive reprezintă motivarea în sine a decretului atacat.

În privința Decretului nr. 1.068/2022, acesta a fost emis în temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii recunoștinței pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a Propunerii SSRML nr. 6.446/7.07.2022, înaintată de Secretarul de stat al SSRML la data de 14.07.2022 și având la bază procesele-verbale ale ședinței Comisiei art. 49 constituite în baza Ordinului nr. 2/2022.

Secretariatul de stat a înaintat Președintelui României propunerea referitoare la emiterea unui decret privind retragerea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”.

Toate aceste documente menționate reprezintă documentația care a stat la baza emiterii Decretului nr. 1.068/2022, actul administrativ contestat și pretins a fi nemotivat, astfel încât ele în sine reprezintă o motivare a oportunității emiterii actului.

În ceea ce privește emiterea decretului Președintelui trebuie menționat faptul că există o procedură prealabilă, o operațiune administrativă clar conturată, care se desfășoară anterior emiterii acestuia, la nivelul instituțiilor abilitate de lege, respectiv al secretariatului, după cum urmează: anterior înaintării către Președintele României a propunerii de atribuire a titlurilor, secretariatul analizează cererile și verifică dosarele persoanelor care solicită acordarea calității prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 și tot secretariatul eliberează certificatul care atestă calitatea de Luptător cu Rol Determinant, singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile Legii nr. 341/2004; după realizarea îndeplinirii condițiilor legale, Secretariatul de stat înaintază Președintelui României propunerile de atribuire a titlurilor pentru persoanele ale căror cereri au fost admise.

În vederea emiterii decretului și publicării acestuia în Monitorul Oficial, anterior înaintării către Președintele României a propunerilor de retragere a titlurilor, secretariatul procedează la analizarea situațiilor apărute după data emiterii decretului de conferire a titlului, mai exact, verifică dacă nu au intervenit fapte care să schimbe situația juridică inițială; după analizarea condițiilor legale, secretariatul înaintază Președintelui României propunerile de retragere a titlurilor, în vederea emiterii decretului și publicării acestuia în Monitorul Oficial.

În prezenta cauză, secretariatul a procedat la verificarea copiilor de pe hotărârile anexate referatului și a apreciat că cele 18 persoane au hotărâri judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, iar printre acestea se regăsește și reclamantul, la poziția 12 a tabelului.

Conform legii, în situația în care persoanele nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, secretariatul retrage certificatul acordat.

În cazul retragerii unui certificat, Secretariatul de stat înaintază Președintelui României propunerea de retragere a titlului atribuit, iar Președintele României, ca urmare a primirii acesteia, ia act și emite decretul de retragere a titlului.

În baza încrederii cu care instituția abilitată de lege a fost învestită să facă propuneri în vederea emiterii decretului de către Președintele României (de atribuire sau de retragere a titlului), a dispozițiilor legale care îi reglementează obiectul de activitate, precum și a propriilor verificări cu privire la fapte intervenite, respectiv a hotărârilor judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant și care au schimbat situația juridică, Secretariatul de stat, în prezenta cauză, a apreciat că reclamantul nu mai îndeplinește cerințele legale și, în consecință, a înaintat propunerea de retragere a titlului către Președintele României.

Cu privire la operațiunea administrativă de verificare efectuată de către Secretariatul de stat, referitoare la hotărârile judecătorești definitive de respingere privind acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, această operațiune presupune o analiză din următoarea perspectivă: dacă hotărârea judecătorească în discuție vizează persoana asupra căreia s-a modificat situația juridică, intervenită ulterior momentului emiterii decretului de acordare a titlului; dacă obiectul hotărârii judecătorești are legătură cu aspecte legate de acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant a persoanei în cauză; dacă hotărârea judecătorească este definitivă sau a rămas definitivă prin nerecurare.

Prin urmare, referitor la îndeplinirea condițiilor legale cu privire la orice persoană care se află în situația care se analizează, secretariatul este ținut să realizeze verificarea cerințelor legale, să ia decizia de a formula și înainta propunerea de retragere, această activitate nefiind atributul Președintelui României.

Legea nr. 341/2004 nu instituie nicio obligație de natură procedural-administrativă în sarcina Președintelui României ori a Administrației Prezidențiale, în calitate de reprezentantă a Președintelui.

Aceste atribuții legale aparțin în exclusivitate altui subiect de drept calificat, titularului prevăzut de lege — secretariatul, emitentul propunerii, întrucât exclusiv această instituție își asumă răspunderea cu privire la conținutul propunerii transmise către Președintele României.

Activitatea pe care Administrația Prezidențială o poate desfășura în ceea ce privește acordarea/retragerea calității de revoluționar este prevăzută în mod exclusiv în Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, aprobate prin HG nr. 1.412/2004: „Art. 7 alin. (3) — în vederea atribuirii titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1943-1989 înaintază periodic Administrației Prezidențiale atât propunerile privind persoanele cărora le-a fost aprobată cererea privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant, în vederea eliberării noului certificat, cât și propunerile privind persoanele cărora le-au fost preschimbate certificatele. În vederea asigurării transparenței actelor administrative, Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 are obligația

postării pe site a fiecărei solicitări către Administrația Prezidențială.”

Administrația Prezidențială nu poate efectua activități suplimentare și nici nu poate formula către Secretariatul de stat solicitări care excedează cadrului legal, în ciuda celor considerate de către reclamant, având în vedere faptul că Administrația Prezidențială ființează și funcționează exclusiv cu respectarea principiului legalității.

Mai mult, cu ocazia emiterii decretelor care au la bază propuneri din partea altor instituții, Președintele României acționează în baza prezumției legalității, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate. Așadar, câtă vreme propunerea Secretariatului de stat nu a fost retrasă, nu i se poate imputa Președintelui României că a emis un act nelegal.

Președintele României a acționat cu bună-credință în vederea emiterii decretului, în baza unei propuneri legale, formulate de secretariat, conform procedurii instituite. Propunerea secretariatului, fiind act administrativ, beneficia, la data comunicării către Președintele României, de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate, fiind titlu executoriu.

Eventuala neexecutare a acestui act administrativ (respectiv neemiterea decretului de retragere a titlului) ar fi fost contrară unei bune ordini juridice, într-un stat de drept și o democrație constituțională.

A induce ideea că există o culpă și în sarcina emitentului decretului de retragere a calității de Luptător cu Rol Determinant în Revoluția din Decembrie 1989, respectiv a Președintelui României, înseamnă a admite că acesta nu ar mai trebui, în activitatea de emiterie/retragere a decretelor, să opereze cu prezumțiile de legalitate, autenticitate și veridicitate a propunerilor venite din partea altor instituții, lucru care ar echivala cu o ingerință a Președintelui României/Administrației Prezidențiale în activitatea acestor instituții, precum și o încălcare a prerogativelor legale și constituționale ale Președintelui României.

În acest context reiterează faptul că Președintele României, cu ocazia exercitării prerogativei constituționale de acordare sau de retragere a unui titlu sau a unei decorații, în baza unei propuneri, nu poate face o evaluare a modului în care autoritatea care are dreptul de a formula acea propunere a evaluat situația de fapt și de drept.

De asemenea, Președintele României, cu ocazia exercitării prerogativei constituționale de retragere a unui titlu (în baza unei propuneri ca urmare a unei soluții date de o instanță de judecată), nu poate face o evaluare a modului în care instanțele judecătorești au soluționat dosarele, a temeiniciei considerentelor care au stat la baza soluționării acestor dosare, întrucât o asemenea evaluare ar echivala cu o ingerință nepermisă în activitatea puterii judecătorești și ar încălca principiul constituțional al separației puterilor în stat.

Pentru argumentele prezentate, solicită a se constata că Decretul nr. 1.068/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 1 august 2022, prin care reclamantului i-a fost retras titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor constituționale și legale aplicabile și, pe cale de consecință, solicită respingerea cererii de anulare a acestui act administrativ, ca neîntemeiată.

În drept invocă dispozițiile art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 1.412/2004, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

3. Cu privire la stabilirea cadrului procesual pasiv, prin încheierea interlocutorie pronunțată la data de 26.01.2023 instanța a constatat, pentru considerentele expuse în cuprinsul încheierii, că în cauză nu se impune aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) din Noul Cod de procedură civilă în ceea ce privește necesitatea introducerii în cauză a Prim-ministrului.

Excepția netimbrării, precum și excepția inadmisibilității cererii, invocate prin întâmpinarea pârâtului, au fost respinse în ședința publică din data de 23.03.2023, pentru argumentele arătate.

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri, la dosar fiind înaintată întreaga documentație care a stat la baza emiterii Decretului nr. 1.068/1.08.2022, poziția nr. 12 din anexă, privind pe reclamantul (...).

4. Acțiunea este întemeiată și va fi admisă pentru următoarele argumente:

Prin Decretul nr. 1.068/1.08.2022 a fost retras titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant” persoanelor prevăzute în anexa parte integrantă a decretului, la poziția nr. 12 fiind nominalizat reclamantul (...) și făcută mențiunea că hotărârea judecătorească definitivă prin care a fost respinsă cererea de acordare a calității de LRD este reprezentată de Sentința civilă nr. 951/13.06.2019, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.357/118/2018.

Emiterea decretului a avut la bază propunerea formulată de Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989, prin Adresa înregistrată cu nr. 6.946/7.07.2022, însoțită de hotărârile judecătorești invocate în propunere și de procesele-verbale ale ședințelor Comisiei nr. 49, constituită în baza Ordinului nr. 46/2022, în vederea aplicării prevederilor art. 49 din HG nr. 1.412/2004.

Potrivit prevederilor HG nr. 1.412/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, art. 49 alin. (2), „În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, SSPR va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora”.

Conform dispozițiilor art. 49¹ alin. (2), „Prin sintagma elemente de noutate se înțelege: a) hotărârile judecătorești definitive prin care se constată încălcarea art. 3 alin. (6) și art. 8 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) hotărârile judecătorești definitive, dacă prin acestea se constată încălcarea oricăreia dintre condițiile pentru obținerea certificatului preschimbabil sau a noului certificat ori încălcarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) hotărârile judecătorești definitive, prin care s-a dispus anularea certificatului”.

Așadar, având în vedere prevederile menționate, s-a apreciat că reclamantul (...) se află în situația prevăzută de art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, întrucât prin Sentința civilă nr. 951/13.06.2019 pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.357/118/2018 s-a constatat că acesta nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de Legea nr. 341/2004, fiindu-i respinsă în mod definitiv cererea privind obținerea calității de Luptător cu Rol Determinant.

Rezultă însă din considerentele hotărârii judecătorești definitive, care a stat la baza propunerii retragerii titlului, că instanța a constatat că cererea reclamantului (...), de acordare a titlului de Luptător cu Rol Determinant, a fost soluționată prin admitere, prin Decizia nr. 336/28.05.2019 emisă de Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989 și, astfel, nu există un refuz al autorității de emitere a certificatului, acest lucru fiind numai o chestiune de aplicare a Deciziei nr. 336/2019.

Așadar, hotărârea judecătorească nu respinge cererea de acordare a calității de Luptător cu Rol Determinant pe fond, astfel cum a reținut Secretariatul de stat, ci respinge cererea de obligare la emiterea noului certificat, pentru argumentele de fapt și de drept menționate în mod clar în considerentele hotărârii, argumente care nu țin de îndeplinirea sau nu a condițiilor legale prevăzute de Legea nr. 341/2004.

În această situație se constată că în cauză nu sunt incidente prevederile art. 49 alin. (2) din HG nr. 1.412/2004, reclamantul (...) nefiind în situația neîndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, având în vedere, distinct de hotărârea judecătorească menționată, că nu s-a făcut dovada că Decizia nr. 336/28.05.2019 emisă de Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist Instaurat în România în perioada 1945-1989 a fost revocată sau anulată.

Din acest punct de vedere, Decretul nr. 1.068/1.08.2022, în privința poziției nr. 12 din anexă, este nelegal, situația juridică constatată prin Sentința civilă nr. 951/13.06.2019 pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.357/118/2018 fiind opusă celei învederate de Secretariatul de stat.

Întrucât emiterea actului administrativ care produce efectul juridic al retragerii titlului de LRD deja recunoscut anterior este reprezentată de decretul emis de Președintele României, propunerea Secretariatului de stat fiind operațiunea administrativă prealabilă, considerăm că și pârâțul avea obligația legală, prin serviciile sale specializate, să analizeze propunerea, care a fost și însoțită, de altfel, de hotărârile judecătorești definitive menționate, și să constate că în privința reclamantului nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru emiterea decretului de retragere a titlului.

Față de toate aceste argumente, constatând că reclamantul (...) este vătămat prin emiterea Decretului nr. 1.068/1.08.2022 — poziția nr. 12 din anexă, în baza prevederilor art. 1 și 8 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea formulată și va anula în parte Decretul nr. 1.068/1.08.2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, emis de Președintele României, numai cu privire la poziția 12 din anexă, referitor la reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite **acțiunea în contencios administrativ** formulată de reclamantul (...), cu domiciliul în (...) și cu domiciliul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâțul **Președintele României — Administrația Prezidențială**, cu sediul în București, Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr. 1-3.

Anulează în parte Decretul nr. 1.068/1.08.2022 privind retragerea titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant, emis de Președintele României, numai cu privire la poziția 12 din anexă, referitor la (...).

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Curtea de Apel Constanța.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților astăzi, 23.03.2023.

Președinte,
XX

Grefier,
XX

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

